

РЕШЕНИЕ

№ 2008

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **854** по описа за **2022** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ /А./, Областно пътно управление – С., представлявано от гл. юрк. Г. Н., упълномощен от председателя на УС на А., срещу Решение № 1320 от 14.12.2021 г, постановено по НАХД № 13762/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 19-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 7410/08.09.2021 г. на началник Отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при А., с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/на Б. С. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 1 на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Касаторът счита обжалваното решение за неправилно, незаконосъобразно и необосновано, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Сочи се, че водачът е превозвал товар, който се явявал извънгабаритен, поради което е било налице задължение да се снабди с разрешение или квитанция по чл. 26, ал. 3 ЗП от управляващата пътя администрация, каквото в случая водачът не е имал. Поддържа се, че АУАН и НП имат нужното по закон съдържание и нормите на чл. 42, т. 4 и т. 5

и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН са спазени. Поддържа се, че както акта, така и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи в предвидената от закона форма. Изложени са съображения, че процесното нарушение не представлява маловажен случай. Моли се за отмяна на въззивното решение и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание се представлява от юрк. Н., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът – Б. С. Г., редовно призван, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, в съдебно заседание, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Установено по делото е, че на 13.08.2021 г. около 08:30 часа, на АМ Х., км 39, на 200 метра след тунел „Топли дол“, Б. С. Г. е управлявал пътно превозно средство с 4 оси, от които МПС с две оси, марка „Скания“, модел „П410“, с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с 2 оси, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на превозвача „Ем Д.-И. 2010“, Е.. ППС-то извършвало транспортна дейност превоз на леки автомобили, като представлявало автовоз.

Водачът бил спрял за проверка от контролните органи при А., при която било измерено натоварването на осите. При измерването било констатирано надвишаване на нормите на Наредба № 11, а именно ППС-то е с дължина 20,10 м, при максимално допустима дължина 18,75 м, съгласно чл. 5, ал. 1, т. 3 от Наредба № 11. Измерването било извършено с техническо средство калибрирана ролетка № 1242/18 за 50 метра. Водачът не представил разрешително или квитанция за платена пътна такса за движение на извънгабаритни и тежки ППС.

За констатираното нарушение, главен инспектор К., в дирекция АРОК, А., съставил АУАН № 0008210/13.08.2021 г. В АУАН е посочено, че водачът е нарушил разпоредбата на чл. 26, ал.1, т.1, б. А ЗП, вр. 37, ал. 1, т. 1 на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Нарушението се изразява в това, че водачът е осъществил движение без разрешение за дейности от специалното ползване на пътищата, издадено от А. /извънгабаритно ППС/.

Съставеният АУАН е връчен на Б. С. Г., който го е подписал без възражение. В предвидения в закона срок, не е подадено възражение срещу АУАН.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП № 7410/08.09.2021 г., издадено от началника Отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при А., с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП на Б. С. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 1 на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

НП е връчено на Б. Г. на 14.09.2021 г.

По делото е представена Заповед № РД-11-1266/17.10.2019 г. на председателя на УС на А., с която е упълномощен началника на Отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при А. да издава НП на физически и юридически лица по съставени от оправомощени служители на А.,

АУАН при условията и по реда, предвидени в ЗП.

Представена е и Заповед № РД-11-1267/17.10.2019 г. на председателя на УС на А., с която са определени длъжностните лица от Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при А., които да осъществяват контрол по републиканската пътна мрежа. Сред упълномощените лица е и главен инспектор К., съставил АУАН.

За изясняване на фактичката обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителя.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 1320 от 14.12.2021 г, постановено по НАХД № 13762/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 19-ти състав, с което е отменено НП № 7410/08.09.2021 г. издадено от началник Отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при А., с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП на Б. С. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 1 на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

За да постанови това решение, съдът е приел, че СРС е приел, че разпоредбите на Наредба 11/30.07.2001 г. не са относими към специалното ползване на пътя, а към движението на тежки и извънгабаритни ППС.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия касационен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 1320 от 14.12.2021 г, постановено по НАХД № 13762/2021 г., с което СРС, НО, 19-ти състав, е отменил оспореното НП № 7410/08.09.2021 г. издадено от началник Отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при А., с което на Б. С. Г., на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 1 на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Така постановеното решение на СРС е правилно, по следните съображения:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Б. С. Г., допустима жалба.

Районният съд не е нарушил и процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, обсъдил е доводите на страните. В мотивите към решението е направено изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите се от тях правни изводи, възприети

и от настоящият съдебен състав, като съобразени с приложимите материалноправни разпоредби. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. Фактите са установени в пълнота и правилно от районния съд, като при тяхната съвкупна преценка е изведен правния извод за несъставомерност на деянието. Районният съдия е отговорил мотивирано на направените възражения, включително и относно характера на нарушението и неговите обективни и субективни признаци.

АУАН е издаден от компетентен орган главен инспектор К. в дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при А., упълномощен по предвидения за това ред, със заповед на председателя на УС на А., а НП от началника на Отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при А., също изрично упълномощен по предвидения за това ред, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил.

Административен съд София - град, в настоящия касационен състав, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото.

За да отмени оспореното НП, СРС е приел, че разпоредбите на Наредба 11/30.07.2001 г. не са относими към специалното ползване на пътя, а към движението на тежки и извънгабаритни ППС. Наредбата е издадена на основание чл. 139 от ЗДвП и съгласно разпоредбите ѝ, административнонаказателната отговорност на водача би могла да бъде ангажирана на основание чл. 177, ал. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2 ЗДвП. Кръга от лица (физически лица), които носят административнонаказателна отговорност са собствениците и превозвачите. Именно върху тях лежало задължението да се снабдят със съответното разрешително, респективно да заплатят дължимата пътна такса. Неизпълнението на това задължение е скрепено със санкцията по чл. 53 ЗП в различните хипотези. С оглед на това, СРС е приел, че е налице несъставомерност на деянието с оглед неговия субект и е отменил процесното наказателно постановление.

Разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП предвижда, че за дейности от специалното ползване на пътищата се забранява движението на извънгабаритни и тежки пътни

превозни средства без разрешение. Разрешението се издава по реда, указан с Раздел IV от Наредба № 11/03.07.2001 г. „Специалното ползване на пътищата“ е дефинирано с §1, т. 8 от ДР на Закона за пътищата, като „използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя; временно ползване на части от пътното платно и земи в обхвата на пътя от други лица“.

Разрешителното, което се изисква по чл. 26 от Закона за пътищата е различно от разрешителните, които се издават по чл. 177, ал. 3 ЗДвП, във връзка с разпоредбите на Наредба № 11/03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътно превозни средства. Съобразно чл. 18, ал. 5 от Закона за пътищата специалното ползване на пътищата се извършва при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет – Наредба за специално ползване на пътищата, приета с ПМС № 179/4.07.2001 г. Според §2 ПЗР на тази Наредба, специалното ползване на пътищата, чрез превозване на тежки и извънгабаритни товари се извършва при условията и по реда на Наредбата по чл. 139 от ЗДвП. В процесния случай обаче административнонаказателната отговорност не е ангажирана за превозването на тежък или извънгабаритен товар, в условията на специално ползване на пътищата (§1, т. 8 от ДР на Закона за пътищата), а за движение на ППС, на което измерената дължина е 20,10 м., при максимално допустима дължина 18,75 м.

Установеният ред за управление на моторно превозно средство с размери, маса или натоварване на ос, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството по чл. 177, ал. 3 ЗДвП е редът, предвиден в Наредба № 11/03.07.2001 г. и именно тази наредба определя допустимите размери, маса и натоварване на ос на категориите пътни превозни средства, и техните ремаркета. При това положение, управлението на пътно превозно средство с размери, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, без да спазва установения за това ред (каквото е процесният случай), се санкционира на основание чл. 177, ал. 3, вр. чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. първо от Закона за движението по пътищата, но не и на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, вр. чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата. Освен това, посочените в чл. 53 от Закона за пътищата физически лица са тези, които осъществяват транспортната дейност, в качеството си на търговци, регистрирани по съответния ред, а не физическите лица - водачи на пътното превозно средство. Именно регистрираните превозвачи – търговци следва да се снабдят със съответното разрешение за извършване на превоз в случаите по чл. 26 от Закона за пътищата. Следователно деянието, за което е наложена глобата на Б. С. Г. е несъставомерно по отношение състав на нарушението по чл. 53, ал. 1, т. 2, предл. първо, вр. чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение № 1320 от 14.12.2021 г., постановено по НАХД № 13762/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 19-ти състав, е правилно на основание чл. 348 НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал.2 АПК, следва да бъде оставено в сила. Не са

налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1320 от 14.12.2021 г, постановено по НАХД № 13762/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 19-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.